

O Artyście:

Maximiliano Bober to kompozytor, improwizator i artysta dźwiękowy z argentyńskiej Patagonii. Jego twórczość bada relacje między tłumaczeniem, oralnością, pisaniem i sztuką dźwięku, koncentrując się na związkach między dźwiękiem a literaturą. Poprzez swoje projekty tworzy przestrzenie solidarności i przyjaźni oparte na słuchaniu. Współpracował z takimi festiwalami jak Kyiv Music Fest, Ad Libitum, Warszawska Jesień, Poznańska Wiosna Muzyczna, Wandelweiser Klangraum festiwal (Dusseldorf), Atemporanea (Buenos Aires). W 2022 r. założył zespół kameralny Ensemble del Cerro, a w 2023 r. wytwórnia Rumiarec wydała płytę „Cantos a Nenette” wykonana na festiwalu Musica Privata. W 2024 r. wytwórnia Sello Postal wydała jego pracę dźwiękową o warszawskim metrze „Metro 1: Kabaty-Młociny”. W maju 2024 ukraiński baryton Andrii Koshman wykonał w Międzynarodowym Festiwalu „Poznańska Wiosna Muzyczna” utwór Bobera inspirowaną wierszami ukraińskiej poetki Irini Tsilyk. W październiku 2024 prezentuje nowe dzieło teatru muzycznego „Słuchałośmy: O stawaniu się przestrzeni. Post-opera spacializowana” na wrocławskim festiwalu „Canti Spazializzati”.

<https://linktr.ee/maxbober>

<https://maxbober.bandcamp.com/>

<https://mboberband.wixsite.com/maximiliano-bober/bio>

O Projekcie:

Instalacja-warsztat „Tak blisko – Tak daleko” proponowana dla Zamku Ujazdowskiego oferuje immersyjne doświadczenie, które łączy warsztat i instalację wizualno-dźwiękową. Poprzez słuchanie i literaturę, eksploruje formy budowania wspólnoty i tworzenia więzi solidarności. Instalacja składa się z papierowych kubków połączonych sznurkami, głośników rozmieszczonych w przestrzeni, które emitują nagrania dźwięków głosów, czytań, życia codziennego, oraz wzmocnionych kubków mikrofonami kontaktowymi. Papier i sznurki są nie tylko kruche i efemeryczne, ale także działają jako przewodniki dźwięku, wibrując przy każdym napięciu lub ruchu. Podobnie jak dźwięk, te materiały są delikatne: gdy są zbyt blisko, sznurek nie wibruje i komunikacja zostaje utracona; gdy są zbyt daleko, sznurek się zrywa, przerywając połączenie. Tylko przy odpowiedniej odległości można osiągnąć rezonans, tworząc intymne i

efemeryczne doświadczenie akustyczne, podobnie jak sam dźwięk, który jest chwilowy i ulotny.

Początkowy warsztat zaprasza uczestników do budowania tych kubków-komunikatorów i wspólnego czytania fragmentów narracji i poezji, tworząc wspólne, niekończące się czytanie. Jest on skierowany do zróżnicowanej publiczności: dzieci, młodzieży, dorosłych, niezależnie od wieku, płci czy wykształcenia.

Przez kolejne dni trwania instalacji (co najmniej cztery dni po warsztacie), elementy będą rekonfigurowane, tworząc nowe relacje między przestrzenią, materiałami a dźwiękiem.

Jest to interaktywna instalacja, w której można czytać, słuchać przez kubki lub po prostu przemierzać przestrzeń, odkrywając dźwięki wynikające z działań innych uczestników lub ukrytych nagrań. Kruchość materiałów odzwierciedla efemeryczną naturę dźwięku, który jest w ciągłej transformacji i zawsze bliski zaniku.

Poprzednie projekty:

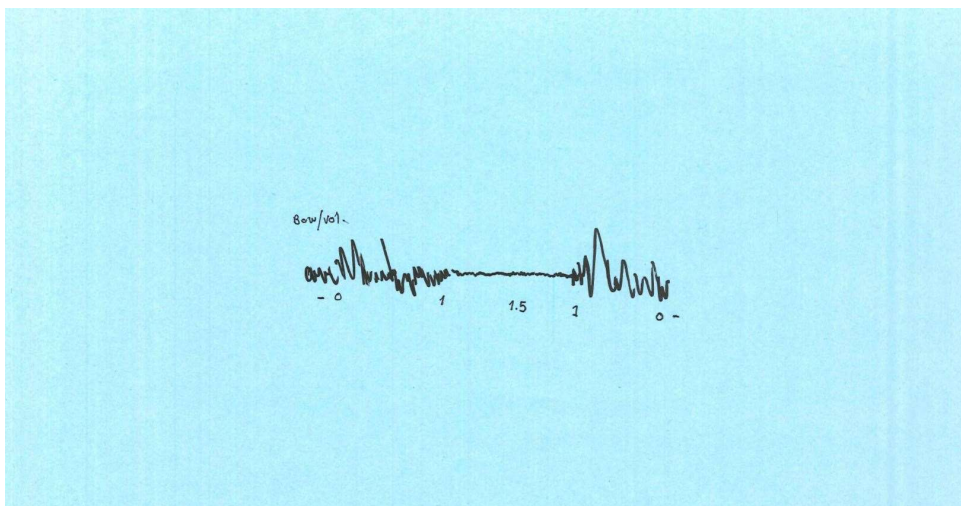
[Max Bober, "Opowiadanie jest słuchaniem" | Instytut Otwarty | Strefa WolnoSłowa | Jasna 10](#)

Plac Hallera, Warszawa. Luty-Maj 2021.

Opowiadanie jest Słuchaniem - Luty 2022. Lago Puelo, Argentina.

Fragmenty partytury graficznej „Słuchałośmy: O stawaniu się przestrzeni. Post-opera spacializowana” dla promocji festiwalu *Canti Spacializzati*, Wrocław 2024.

